

17/01/15 ಪ್ರಾತಃಮುರುಳ ಉತ್ತರಾಂತಿ "ಭಾಪೋದಾದಾ" ಮಧುಬನ

"ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ- ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನ-ಯೋಗದ ಜೈಷಧಿಯನ್ನು ಸೇವನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ,

ಶಕ್ತಿಶಾಲಯಾಗಿರುವ ಉಪಜಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಸದಾ ಖಚಿಯಲ್ಲಿರ ಮತ್ತು

ಶ್ರೀಮತದನುಸಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಉಪಜಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಾಗಿರಿ"

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಈ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲ ತಮ್ಮಬಳಿ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿರುವ, ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ವಸ್ತು ಯಾವುದಿದೆ?

ಉತ್ತರ:- ಸರ್ವೋಽತ್ತಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಈ ಜೀವನವು ಬಹಕ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿಯೂ ಶರಿರದ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಬಾರದು- ಇದಂತು ಮಣಿನ ಗೊಂಬೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಯಾದರೂ ಸಮಾಷ್ಟಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ! ಎನ್ನುವಂತಾಗಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಕಾಯಿಲೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಬೇಸರವಾಗಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು- ನೀವು ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುವಿರಿ ಅಷ್ಟು ಪಾಪಗಳು ತುಂಡಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರ ನೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರು ಜೀವಂತವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಹಂತಾಂತಿ: ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ತಿವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯು ಕುಂಡಲ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ತಿವನ್ನು ಮತ್ತಾ ಯೋರೂ ಕೊಡಲು ನಾಢ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ತಿಪ್ರಾಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದಿದ್ದಿರಿ- ಈಗ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವು ಬದಲಾಗಲದೆ, ಪಾಪ! ಮನುಷ್ಯರು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ- ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವವರು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ! ಹಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ತಿವೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ತಿಪ್ರಾಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಅದರಿಂದ ನೀವು ಸ್ವಾಷ್ಟಿಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ. ಇದು ಜ್ಞಾನದ ಮಧುರತೆಯಾಗಿದೆ. ಮಧುರತೆಯ ಒಂದು ಹಸಿಯೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಿಹಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನದ ಆ ಒಂದು ಅಕ್ಷರವಾಗಿದೆ- ಮನ್ಮಾನಾಭವ. ಈ ಅಕ್ಷರವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಿಹಿಯಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ತಂದೆಯು ಶಾಂತಿಧಾಮ ಮತ್ತು ಸುಖಧಾಮದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ- ಮಕ್ಕಳಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುಪುಡಕ್ಕಾಗಿ, ಅಂದಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖಚಿಯರಬೇಕಾಗಿದೆ! ಇದನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಖಚಿಯಂತಹ ಜೈಷಧಿಯಲ್ಲ. ಯಾರು ಸದಾ ಖಚಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗಾಗಿ ಇದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಜೈಷಧಿಯಂತಹಿರುತ್ತದೆ. ಇದು 21 ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಶಕ್ತಿಶಾಲ ಜೈಷಧಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಜೈಷಧಿಯನ್ನು ಸದಾ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುವುದೂ ಸಹ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಉಪಜಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಉಪಜಾರವನ್ನು ಮತ್ತಾ ಯೋರು ಮನುಷ್ಯನು, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾಡುಪುಡಕ್ಕೆ ನಾಢ್ಯವಿಲ್ಲ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಆತ್ಮಿಕ ಉಪಜಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲ ತಂದೆಯ ಹರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡುಪುಡೇ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ಖಚಿಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುಪುಡೂ ಆಗಿದೆ. ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ- ನಿಮಗೆ ಬೇಕಿದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿಯ ಉಡುಗೊರೆಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿದಲ್ಲಿತ್ತು, ಪಾವನತೆಯಿತ್ತು. ತಂದೆಯು ಅತ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಶೈಷಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಗಾಯನವಿದೆ- ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಿಂದರೆ ಗೊಳ-ಗೊಳಿಕೆಯಿರಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು. ಈ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಯೋಧದ ಜೈಷಧಿಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಘನ್ಸ್ಕಳ್ಳನ್ ಆಗಿರುವ ಜೈಷಧಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಜೈಷಧಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮಿಕ ಸಜಣನಾನ ಬಳಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಜೈಷಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತಾ ಯೋಗ್ಯರೂ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮಗಾಗಿ ಅಂಗ್ರೇಯಲ್ಲ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವೆನು. ಮುಕ್ತಿ, ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿಯ ಈ ಉಡುಗೊರೆಯು ನನ್ನಬಳಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಲು-ಕಲ್ಲುವೂ ನಾನು ಒಂದು ನಿಮಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ನಂತರ ರಾವಣನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಶೇಯೆರಿರಬೇಕು! ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ನಿಮಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆ, ಶಿಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ಸದ್ಗುರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗುತ್ತಾರೆ. ಅತಿಸ್ಥಿಯವಾದ ತಂದೆಯಂದ ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವು ಸಿಗುತ್ತದೆಯಿಂದರೆ ಇದು ಕಡಿಮೆ ಪೂತಾಗಿದೆಯೇ! ಮಕ್ಕಳ ಸದಾ ಖಚಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಈಷ್ಟರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನವು ಉತ್ತಮವಾದ ಜೀವನವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಈಗಿನದೇ ಗಾಯನವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ನಂತರ ನೀವು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಖಚಿಯನ್ನೇ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ಖಚಿಯನಾಜರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಿಗಂತು ಸತ್ಯಯುಗದ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಯೇ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ

ಹಳೆಯ ತಮೊಳ್ಳುತ್ವಾನವಾದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಖಚಿಯೆಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು!! ಇಲ್ಲಂತು ಅಯ್ಯೋ-ಅಯ್ಯೋ ಎನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖವಿರುವ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ನಿಂದು ಮುಕ್ಕಣಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಹಜವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗೃಹಸ್ಥ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಕೆಮುರಪುಷ್ಟ ಸಮಾನವಾಗಿರಿ, ವ್ಯವಹಾರ-ಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಯತಮೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಯತಮೆನಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಂತು ಒಬ್ಬರಿನೊಬ್ಬರು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅವರ ಶ್ರೀಯತಮೆ, ಅವರು ಅವರ ಶ್ರೀಯತಮೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಂತು ಈ ಮಾತಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಂತು ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಯತಮನೆ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಿರಿ, ಯಾವಾಗ ದುಃಖವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಗ ಬಹಕ ಸ್ವರಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಗಾಯನವೂ ಇದೆ- ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವರಣ ಮಾಡುವರು, ಸುಖದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವರಿಂತಿ ತಂದೆಯು ಸರ್ವಶ್ರಿತವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ, ದಿನಕೆಳಿದಂತೆ ಮಾರ್ಯಾಯೂ ಸರ್ವಶ್ರಿತವಂತ-ತಮೊಳ್ಳುತ್ವಾನವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮಧುರ ಮುಕ್ಕಣಿ, ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರಿ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾನು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಜೋತೆಜೋತೆಯಲ್ಲ ದ್ಯುವಿಂಗಣಗಳನ್ನೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅಗ ನಿಂದು (ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣ) ಆಗಿಜಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾತೇ ಆಗಿದೆ- ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು. ಸರ್ವಶ್ರಿತವೇ ತಂದೆಯನ್ನು ಬಹಕಶ್ರೀತಿಯಂದ, ಸ್ವೇಹದಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಸರ್ವಶ್ರಿತವೇ ತಂದೆಯೇ ಹೋಸಪ್ಪಪಂಚವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಿಂದು ಮುಕ್ಕಣಿನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀಲಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳ ತುಂಡಾಗಿಜಡುತ್ತವೆ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಿಂದು ಬಹಕ ಪತಿತರಾಗಿಜಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಿಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀಲಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದು ಪಾವನರಾಗಿಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ದುಃಖದಿಂದ ಮಾಲೀಕರಂತಹ ಮಾಲೀಕರೂ ಆಗಿಜಡುತ್ತೀರಿ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯನ್ನೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಲ್ಲವೇ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಾವನರಾಗಿಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ದುಃಖದಿಂದ ಸುಖಕರ್ತರ-ಸುಖಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯಯುಗೆದಲ್ಲ ಪಾವನಪ್ರಪಂಚವಿತ್ತು, ಅಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖಯಾಗಿದ್ದರು. ಈಗ ತಂದೆಯು ಮನಃ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮುಕ್ಕಣಿ, ಶಾಂತಿಧಾಮ ಮತ್ತು ಸುಖಧಾಮವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಈಗ ಇದಾಗಿದೆ ಸಂಗಮಯುಗ. ನಿಂದು ಅಂಜಗನು ಈ ದಡದಿಂದ ಆ ದಡಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ದೋಷಿಯೇನಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಒಂದು ಹಡಗಿನಂತಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಹಾರು ಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ನಿಂದು ಮಧುರಮುಕ್ಕಣಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖಚಿಯಾಗಬೇಕು. ನಿಮಗಾಗಿ ಸದಾ ಖಚಿಯೇ ಖಚಿಯಿದೆ. ಬೀಳದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ- ವಾಹ್! ಭಾಗವಾನುವಾಚಿ! ನಾನು ನಿಂದು ಆತ್ಮಿಕ ಮುಕ್ಕಣಿಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಾಸುತ್ತೀಂದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇದಂತು ನಾವೆಂದೂ ಕೇಳಿರಲ್ಲ, ಓದಿರಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಮೂರಣರಿತಿಯಂದ ಕಲಯಬೇಕು, ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಓದುವುದರಲ್ಲ ಸದಾ ಸಂಬರ್ಥವಾರ್ಥಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ನಾನು ಉತ್ತಮನೇ, ಮಧ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿದ್ದೇನೀಯೇ? ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ- ನಾನು ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೀಯೇ? ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀನೀಯೇ? ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮುಕ್ಕಣಿ ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗಿರಿ, ಘಾಲೋ ಮಾಡಿರಿ. ನಾನು ಬಂದಿರುವುದೇ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರತಿಸಿತ್ಯವೂ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೀನೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ರಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವ. ಇವರ ರಥವು ಕಾಯಲೀಗೋಳಗಾದರೆ ನಾವು ಇದರಲ್ಲ ಕುಳಿತು ಮುರುಳಿಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತೀವೆ. ಮುಖದಿಂದ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಂತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಬರೆದುಜಡುತ್ತೀವೆ ಅಂದರೆ ಮುಕ್ಕಣಿ ಮುರುಳಿಯು ಮಿನ್ನ ಆಗಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾನೂ ಸಹ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಅಲ್ಲವೇ! ಇದಾಗಿದೆ- ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವೆ. ನಿಂದು ಮುಕ್ಕಣಾ ಸಹ ತಂದೆಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ತೂಡಿಗಿಡಬೇಕು. ಈಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಯಾರು ಒಳ್ಳಿಯ ಪುರುಷಾಭಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಒಳ್ಳಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಮಹಾವಿಳ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ- ಯಾರು ಮಹಾವಿಳರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ತಂದೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟನ್ ನಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ? ತಂದೆಯ ಆದೇಶವಿದೆ- ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರನನ್ನು ನೋಡಿರಿ, ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಮರೆತುಜಡಿ ಎನ್ನುವ ಆದೇಶವಿದೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಆತ್ಮರನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀನೆ. ಬಾಕಿ ಇದಂತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ- ಆತ್ಮರು ಶರೀರವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಸಹ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀನೆ, ಲೋನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀನೆ. ಶರೀರದ ಜೊತೆಯೇ ಆತ್ಮವು ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಬಾರವರು

ಇಲ್ಲಯೇ(ಭೃತ್ಯ) ಕುಳತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಪು ಅಕಾಲ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಆತ್ಮವೆಂದಿಗೂ ಸಹ ಜಿಕ್ಕಿದು-ದೊಡ್ಡದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶರೀರಪು ಜಿಕ್ಕಿದು-ದೊಡ್ಡದು ಆಗುತ್ತದೆ, ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರಿದ್ವಾರೆಯೋ, ಅವರೆಲ್ಲರ ಸಿಂಹಾಸನವೂ ಈ ಭೃತ್ಯ ಕುಟುಂಬಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಶರೀರವಂತು ಎಲ್ಲರದು ಇನ್ನು-ಇನ್ನುವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರ ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನವು ಮರುಷನದಾಗಿದೆ, ಕೆಲವರ ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನವು ಶ್ರೀಯರದಾಗಿದೆ, ಕೆಲವರ ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನವು ಮಕ್ಕಳದಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಕುಳತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ಕೆಲಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಯಾರೊಂದಿಗೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಮೊದಲು ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ನಾವು ಆತ್ಮ ಇಂತಹ ಸಹೋದರನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಂದೆಯು ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ-ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೇನು ಮಾಡಿರಿ. ನೆನಟಿನಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಜಟ್ಟುಹೊಳಗುತ್ತದೆ. ಜನ್ಮದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ಲೋಹವು ಜೀಳುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಜನ್ಮದ ಬೆಲೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಆತ್ಮರಣ್ಯಯೂ ಲೋಹವು ಜೀಳುವುದರಿಂದ, ನೀವು ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದವರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಈಗ ಪುನಃ ಪಾವನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಆತ್ಮರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆ ನೇತ್ರದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರನನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರನನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಕರ್ಮಾಂದಿಯಿಗಳು ಜಂಜಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ವಿಶ್ವದ ಮಾಲಾಕರಾಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈ ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರನಿಂದು ತಿಳಿದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ನಂತರ ಹವ್ಯಾಸವು ಪರಿಪ್ರೇಕ್ಷವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಮೇಲಾಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ, ನೀವೂ ಬರುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತಿರಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆಯು ಸಾಹಸವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ- ಸಾಹಸ ಮಕ್ಕಳಿದು ಸಹಯೋಗ ತಂದೆಯಿದು..... ಅಂದಮೇಲೆ ಇದರ ಅಭಾವ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಆತ್ಮನು ಸಹೋದರನಿಗೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆತ್ಮಪು ಓದುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ- ಇದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮಿಕ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಸಂಗಮದಳಿಯೇ ಬಂದು ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ- ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ. ನೀವು ಅಶರೀರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಿರಿ, ನಂತರ ನೀವು ಇಲ್ಲ ಶರೀರವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಹಾತ್ವವನ್ನುಭಾನಯಿಸಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ತರಳಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ - ಈ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮಗಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕು, ಅನ್ಯಾರಿಗಾಗಿ ಸಮ್ಮದೇನು ಹೋಗುತ್ತದೆ! ಮನೆಯೆ ಮೊದಲ ಪಾಠಾಲೆ ಅಥಾದತ್ತಾ ಮೊದಲು ಸ್ವಯಂನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಂತರ ಸಹೋದರನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರಿ, ಆಗ ಬಾಣವು ಬಹಳಜಿನಾಗಿ ನಾಟುತ್ತದೆ- ಈಗ ಈ ಹರಿತವನ್ನು ತುಂಬಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರಿಶ್ರಮಪಣ್ಣಗಳೇ ಶ್ರೀಷ್ಟಪಡವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಯಾರೇ ಉಲ್ಲಾ-ಸುಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ನೀವು ಶಾಂತವಾಗಿರಬೇಕು. ನೀವು ಶಾಂತವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರೆಂದರೆ ನಂತರ ಅನ್ಯರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಜಪ್ಪಾಚೆಯು ಎರಡು ಕೈಯಿಂದ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ಮುಖದಿಂದ ಜಪ್ಪಾಚೆ ಹಾಕಿದರು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದರೆಂದರೆ ಅವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಶಾಂತವಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುಕೈ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈನ ಜಪ್ಪಾಚೆಯಿಂದಲೇ ಶಭ್ದಪೂರ್ಣಂಬಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕಲ್ಪಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಸದಾ ಎಷಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿರೆಂದರೆ- ಮನ್ಮಣಾಭವ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೇನು ಮಾಡಿರಿ. ಸಹೋದರನ(ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆ) ಕಡೆ ನೋಡಿರಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿ ಆತ್ಮಿಕ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೇ ಲಾಭದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಶ್ವಾಸವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರನಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ನೀವು ಆತ್ಮರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆತ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಅವರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುವರಲ್ಲವೇ! ನೀವು ಆತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಲೆ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಿ ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಶರೀರದ ಭಾನವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ- ಪರಮಾತ್ಮೆ ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಆತ್ಮರನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಆತ್ಮವೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ- ನಾವು ಪರಮಾತ್ಮೆ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅವರಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದಕ್ಕೇ ಆತ್ಮನು ಆತ್ಮಸಜ್ಜೋತೆಯಲ್ಲ, ಆತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಲೇವಾದೆವಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನಲ್ಲಿಯೇ ಜ್ಞಾನವಿದೆ, ಆತ್ಮನಿಗೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಹರಿತವಿದ್ದಂತೆ. ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲ ಈ ಹರಿತವು ತುಂಬಿಜಡುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಯಾರಿಗೇ ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಬಾಣವು ನಾಟಿಜಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಅಭಾವ ಮಾಡಿನೋಡಿ, ಬಾಣವು ನಾಟುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಈ ಹೊಸನಿಯಮವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಶರೀರದ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಾಯೆಯ ಇರುಗಾಳಯು ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಕೆಟ್ಟನೆಂಕೆಲ್ಪಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಆತ್ಮರು 84ರ

ಜರ್ಕವನ್ನು ಸುತ್ತಿದೆವು. ಈಗ ನಾಟಕವು ಮಾರಣಗೊಂಡಿತು, ಈಗ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ತಮೋಪ್ರಥಾನರಿಂದ ಸತೋಪ್ರಥಾನರಾಗಿ, ಸತೋಪ್ರಥಾನ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ- ಇದು ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ- ಮಕ್ಕಳಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದೂ ಸಹ ನನ್ನ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ, ಇದೇನು ಹೊಸಮಾತ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಪ್ರತಿ 5000 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಮಕ್ಕಳಗೆ ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ- ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ಆತ್ಮಿಕ ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಅಂತ್ಯಮತಿ ನೋ ಗತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಂತ್ಯಕಾಲವಲ್ಲವೇ! ನನ್ನೊಖಿನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸದ್ಗತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಶಕ್ತಿಶಾಲಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗುವ ಈ ಶಿಕ್ಷಣವು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಒಂದುಬಾರಿಯೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟೂಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೇ! ತಂದೆಯು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ತಂದೆಯ ಜ್ಞಾನವೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೊಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮರಿಂದ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ- ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆತ್ಮನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಕೊಡಿ. ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರದಿಂದ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರನನ್ನು ನೋಡಬೇಕು- ಇದೇ ದೊಡ್ಡ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗಿದೆ.

ಇದು ನೀವು ಬಾಹ್ಯಣಿರ ಸರ್ವೋಽತ್ಮಮ ಸರ್ವಶೈಲಷ್ಟವಾದ ಕುಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಈ ಜೀವನವು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮರಿಂದ ಈ ಶರೀರವನ್ನೂ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮೋಪ್ರಥಾನರಾಗುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಶರೀರದ ಆಯನ್ನು ಸಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವೆಷ್ಟು ಯೋಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಿ, ಅಷ್ಟು ಆಯನ್ನು ಧೀರ್ಘವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಯನ್ನು ವೃಧಿಯಾಗುತ್ತಾ-ಆಗುತ್ತಾ, ಸರ್ವ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ 150 ವರ್ಷಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮರಿಂದ ಶರೀರದ ಸಂಭಾಲನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲ, ಇದಂತೆ ಮಣಿನ ಗೊಂಬಿಯಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲಯಾದರೂ ಸಮಾಷಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಅಮೂಲ್ಯ ಜೀವನವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ! ಯಾವುದೇ ಕಾಯಿಲೇಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಬೇಸರವಾಗಬಾರದು. ಅವರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಕು- ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ಅಷ್ಟು ಅವರ ಹಾಪಗಳು ತುಂಡಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅವರು ಜೀವಂತವಾಗಿರಲಾ, ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಲ ಎಂದು ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಕೆಯಂತು ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಆತ್ಮವು ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗರ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾತಾಪಿತ ಬಾಪ್ರಾಧಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೇ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರಾ:-

1. ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ನಾನು ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿ ಉತ್ತಮನೇ, ಮಧ್ಯಮನೇ ಅಥವ ಕಸಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ? ನಾನು ಶೈಲಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ? ನಾನು ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಯೇ?
2. ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರದಿಂದ ಆತ್ಮಸಹೋದರನನ್ನು ನೋಡಿರಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರನೆಂದು ತಿಳಿದು ಜ್ಞಾನ ಕೊಡಿ, ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹವ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಕಮೇಂಟಿಂದಿಯಗಳು ಜಂಜಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವರದಾನಿ:- ಈಶ್ವರಿಯ ರಾಯಿಷ್ಟಯ ಸಂಸ್ಥಾರದ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಯೊಖಿರ ವಿಶೇಷತೆಗಳ ವಣನೆ

ಮಾಡುವಂತಹ ಮುಖ್ಯ ಆತ್ಮ ಭವ

ಸದಾ ಸ್ವಯಂನ್ನು ವಿಶೇಷ ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ಪ್ರತಿ 5 ಸಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಖಿರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದು, ವಣನೆ ಮಾಡುವುದು, ಸರ್ವರಪ್ರತಿ ವಿಶೇಷವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶುಭಕಲ್ಯಾಣದ ಕಾಮನೆಯನ್ನಿಂದುವುದೇ ಈಶ್ವರಿಯ ರಾಯಿಷ್ಟಯಾಗಿದೆ. ರಾಯಲ್ ಆತ್ಮರು ಇನ್ನೊಖಿರ ಮೂಲಕ ಜಣ್ಣಿಂದುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮರಿಂದ ಸದಾ ಗಮನವಿರಲ- ಯಾರದೇ ಬಲಹಿನ ಅಥವ ಅವಗುಳಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ನೇತ್ರವನ್ನು ಬಂಧ್ ಆಗಿರಬೇಕು. ಒಬ್ಬರಿನೊಖಿರ ಗುಣಗಾಯನ ಮಾಡಿರಿ, ಸ್ವೇಹ-ಸಹೋದರ ಮಷ್ಟಗಳ ಲೀವಾದೆವಿ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಮಣ್ಣಾತ್ಮಕಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿರಿ.

ಸ್ವೀಕಾರಣಾ:- ವರದಾನದ ಶಕ್ತಿಯ ಪರಿಷ್ಟಿತಿಯೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯನ್ನೂ ಸಹ ನೀರನಾಗಿ (ಶೀತಲ) ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹೋಮ್ ವರ್ಕ್

(17)ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ವಿಷ್ಣು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸತಾಯಿಸಿದರೆ ಯೋಗದ ಪ್ರಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಮೊದಲು ಆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಸಮಾಷಿಮಾಡಿ. ಮನಸ್ಸು-ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಷ್ವಾಸವೂ ತೊಡಕಾಗಬಾರದು. ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವ ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವಿರಲ ಯಾವುದು ಆತ್ಮನ ಮಾತು ಅಥವಾ ಯಾರದೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು

